

ת"פ 8926/02/13 - מדינת ישראל נגד ג ח

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 8926-02-13 מדינת ישראל נ' ח

ת"פ 31601-08-13

30 נובמבר 2016

ועוד...

פ"א - מעודכן 2009 0-5110-20130-0001

פ"א - מעודכן 2009 0-5110-20113-0603

מספר פל"א 568537/2013

לפני כבוד השופט עמית פרייז
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם ג ח

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יפעת פינצ'ובר

הנאשם וב"כ עו"ד מירי אוזן מטעם הסינוגריה הציבורית

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בביצוע עבירות של תקיפה סתם של בת זוג (ת"פ 8926-02-13) וכן עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וניסיון תקיפת שוטר במילוי תפקידו (ת"פ 31601-08-13) כפי שיפורט להלן.

עמוד 1

האירוע הראשון מבחינה כרונולוגית התרחש בחודש נובמבר 2011 כאשר הנאשם נתקל בשוטרים בשעת לילה שהגיעו למקום בשעה בעקבות קריאה לגבי פגיעה בכלי רכב. השוטרים הבחינו שהנאשם נמצא בגילופין והודיעו לו שהוא מעוכב. הוא הוכנס לניידת וניסה לצאת ממנה באמצעות הוצאת פלג גופו העליון מהחלון. בהמשך ניסה לנשוך את אחד השוטרים.

האירוע השני, התרחש בחודש דצמבר 2012 כאשר הנאשם שאל את זוגתו מדוע לא חוגגת עמו את כניסת השנה האזרחית החדשה משזו הגיבה כי היא מתגרשת ממנו ואינה מעוניינת לחגוג הוא משך את השמיכה מעליה, ירק עליה, דחף אותה ומשך אותה בידה מהמיטה.

למרבה הצער, כל אחד מהאירועים מייצג תופעה רחבת היקף בחברה. הראשון, זלזול הפרעה ואלימות כלפי שוטרים והשני, אלימות בתחום התא המשפחתי. בד בבד, נוכח הריבוי המשמעותי של המקרים בכל אחת מהתופעות הרי שבתי המשפט קנו ניסיון רב בענישה בגין אירועים הקשורים לתופעות אלה וניתן לעשות אבחנה פנימית בכל תופעה בין אירוע כזה או אחר ועל רקע זאת בהחלט ניתן לקבוע כדברי הסניגורית כי כל אחד מהאירועים שבפניי נמצא ברף חומרה נמוך יחסית לכלל התופעה.

מעבר לכך, בפני ביהמ"ש זה נדונו אף בעת האחרונה מס' תיקים דומים במהותם כאשר לא תמיד עמדת התביעה היתה למאסר בפועל, וזאת בלשון המעטה.

בנסיבות אלה, ומשמעשיו של הנאשם לא גרמו לחבלה מינורית למי מהמעורבים בהחלט יש מקום לגבי כל אחד מהאירועים לקבוע רף תחתון של מאסר על תנאי ורף עליון של 12 חודש מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי. לצד כל אלה ניתן לשלב אף רכיבים כספיים במידת הצורך.

בתוך המתחם יש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו במיוחס לו דבר המהווה לקיחת אחריות. מנגד, לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל מס' הרשעות לרבות כזו שהובילה למאסר בפועל לא קצר. יחד עם זאת, רוב ההרשעות מתייחסות לעבירות מלפני כשני עשורים כאשר ההרשעה העדכנית היחידה וגם זאת יחסית לכתבי האישום שבפניי, גררה הטלת מאסר על תנאי אשר הינו בר הפעלה כיום.

כידוע הכלל הוא להפעיל מאסר מותנה והארכת תקופתו הינה חריג. עם זאת, במקרה זה תסקיר שירות המבחן תומך בצעד חריג זה וזאת בשים לב לקורותיו של הנאשם מאז האירועים נשוא כתבי האישום.

כאן המקום לציין שבשנים שחלפו מאז ביצוע העבירות, הנאשם נשלח מס' פעמים לתסקיר שירות המבחן והכל ביחס לבעיית צריכת אלכוהול עקבית שאפיינה אותו ואשר אין חולק שהיתה ברקע של כל אחד מהאירועים. הנאשם תחילה לא נרתם להליך הטיפול אולם הגיע בסופו של דבר להכרה שהוא נדרש לטיפול ונרתם לטיפול גם אם תחילה באופן לא עקבי. בסופו של דבר, הטיפול עדיין ממשיך אולם כבר כעת ישנם דיווחים מוצקים על כך שהנאשם אינו צורך אלכוהול והדברים מסתמכים לא רק על דבריו אלא גם על דברי זוגתו. בכלל, שירות המבחן מעריך שיחסי הזוגיות הינן תקינים כך שהאירוע נשוא אחד מכתבי האישום הינו חריג לתא המשפחתי. בנוסף לכך, קיים גורם מייצג נוסף כעבודה קבועה ולא

נרשמו לנאשם כל הרשעות בשנים שחלפו מאז האירועים.

במצב דברים זה, סבורני כי התקיים החריג בדבר הארכת תקופת המאסר המותנה על כן בהיבט המאסר יש מקום לגזור על הנאשם עונש ברף התחתון של כל אחד המתחמים שצויינו.

כדי לאזן הקלה זו לנאשם שירות המבחן מציע צו מבחן וכן של"צ. נחיצותו של צו המבחן ברורה שכן הנאשם טרם סיים את הליכי הטיפול ולאור העובדה שאלא לא היו רציפים וסדירים ולו בעבר היותר רחוק יש מקום לפיקוח עליו תוך שהדבר ישמש לו ריסון מכדי סטייה מהדרך החיובית שבה הוא פוסע בעת האחרונה, שהרי ברור כי אם חלילה יסטה מכך, הדבר עשוי להביא לשקילה מחדש של עונשו לרבות באשר לאופן ההתייחסות למאסר המותנה מהתיק הקודם.

באשר לרכיב השל"צ, רכיב זה אמור לאזן אתה הקלה שבאמצעות אי הפעלת המאסר המותנה. מדובר בהחלט ברכיב ראוי לאיזון בנסיבות העניין ואולם, סבורני כי בשים לב למאסר המותנה שעומד על הפרק הרי שלא ניתן להסתפק במסגרת שהציע שירות המבחן ויש להמעיד את השל"צ על היקף כמעט כפול. מודע אני לכך שהנאשם עובד בעבודה סדירה ועל כן נדרש לשילוב של ביצוע השל"צ עם עבודה זו אך הפתרון לכך יהיה באמצעות פריסת השל"צ לתקופה ארוכה יחסית.

התלבטתי אם יש מקום להטיל על הנאשם רכיב מוחשי נוסף של קנס. בסופו של דבר סברתי כי אין מקום לעשות כן. יש לזכור שמרכיב הקנס איננו מרכיב הכרחי בעבירות מסוג זה. בנוסף, מדובר במשפחה שלא ניתן להגדירה כבעלת יכולות כלכליות משמעותיות. מעבר לכך, הגדלת מסגרת השל"צ טומנת בחובה אף אלמנט כלכלי.

סוף דבר אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. הריני מורה על הארכת תקופת המאסר על תנאי בין ששת החודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 5348/09 (שלום נתניה) למשך שנתיים נוספות החל מהיום.

ב.

ג. אני מחייב את הנאשם לבצע 350 שעות עבודה לתועלת הציבור על פני תקופה של שנתיים וזאת בהתאם לתכנית שהכין שירות המבחן כעולה מהתסקיר. עם זאת ככל שהגדלת היקף השל"צ מחייבת תוכנית חלופית או משלימה, שירות המבחן יעבירה לאישורי תוך 30 יום מהיום. עם גמר ביצוע עבודות השל"צ שירות המבחן ידווח לביהמ"ש.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בלוד בתוך 45 יום.

המזכירות תשלח העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"ט חשוון תשע"ז, 30/11/2016 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז , שופט

הוקלדעלידיסופיהעטיה